

SLOVENSKI
DEN V
BUDIMPEŠTI
STR. 3

KAMENE
KNJIGE
STR. 4

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 18. oktobra 2007 ☼ Leto XVII, št. 42

Monošter, 13. oktober: I. srečanje slovenskih folklornih skupin

ŠTO RAD PLEŠE PA SPEJVA, JE V SRCEJ BOGATI ČLOVEK

»Dostokrat radi pozabimo, kak je lepau preprosto živéti! Če znamo gledati v nébo pa videti sunce, vpa-met vzeti rauže pa poslišati fúčkanje ftičov, če se znamo smejeti, če znamo radi méti eden drúgoga pa se z vesel-jon drúžiti. Gnauk svejta so se lidgé radi drúžili, veselo plesali pa spejali. Ka bi se tau nej pozabilo, so se najšli lidgé, šteri so ziskali plesal-ce pa so jih včili plesati in-dašnje ples. Nücali so vcüj goslaré, šteri so znali igrati stare nauté. Tak so gratale folklorne skupine, štere gor-držijo stare ljudske plesé, ljudsko pesem pa navade, kak je bilau inda svejta.

Plesalci, steri se gnesden trúdiyo, naj se našo ljud-sko bogastvo ne pozabi, so vrejndni vse pohvale. Drúžba folkloristov je dobra prilika za tau tü, ka leko spoznamo vse več nauwi znancov pa prijatelov. Što se rad drúži, pleše pa spejva, je v srcej bo-gati človek.« S tejmi rečami je pozdravila mlada moderator-ka Martina Zakoč folklorne skupine, stere so gorstaupile na I. srečanju folklorni skupin v Monoštri. Istina, ka je gleda-liška dvorana nej sploy puna bila, dapa tistim gledalcom – bilau ji je kakšni 100 – steri so prišli, je gvüšno nej žau bi-lau, ka so v soboto popodneva nej kaj drugo delali. Folklorne skupine so prišle iz

Zaključna scena: vse skupine so vküper spejvale pa plesale

Gledališka dvorana je bila samo do polonja puna

različni krajin Slovenije, tak so bile njine noše (gvanti) pa njihni plesi tö različni, pisani. Nej tak dugo nazaj ste leko

v naši novinaj šteli, ka je go-renjesenička folklorá bila na Straški geseni na Dolenjskom, sakalovski folkloristi pa na

Ptjuju. Te dve skupine so zdaj tö nazaj prišle pa notpokaza-le svoj bogati prog-ram. Obej skupini sta pauleg folkloristov

meli ešče s sebov pesmare tö. Z Dolenjske so prišli ljudski pevci Vaški zvon, steri so na konci svojoga programa spokejvali pesem, stero je za Porabje napiso zdaj že pokoj-ni Jože Vild, V Porabju dobri so ljudje. Ptujске ženske so navdušile z lejpim, zbranim popejvanjom. Ptujске folklor-iste smo nej zdaj prvin vidli, pred par lejtí so gorastaupili na slovenskom plesi, gde so pokazali meščanske (polgári) plesé tö. Folkloristi KD Trojica iz Sv. Trojice so že naši stari znanci, gor so staupili na Porabski dnevaj v Slovenski vesi. Zdaj so se tö predstavili z žmanim gučom, lejpo pesmi-jo pa korajžnim plesanjom. Prvič so v Porabji gorstaupili folkloristi iz Trbovelj. Te varaš smo dotejgamau bole poznali po tejm, ka ma dobre zборе, dapa folkloristi tö nika ne za-ostanjajo za njimi.

Najbole veselo je pa bilau na prijateljskom srečanju po programi, gda je igralo več muzikantov, plesalo se je pa spejvalo. Ešče celau generalni konzul Drago Šiftar je mogo zaplesati s svojo ženo.

Gospod generalni konzul je pozdravo vse nastopajoče pa organizatorom – Zvezi Slovencev – predlago, če do meli tau prireditev za tradicionalno, naj drugo leto pozovejo kakšne sku-pine z Gorenjske, Koroške pa Primorske tö, tak de prireditev ešče bole pisana pa pestra.

M. Sukič

Murska Sobota: Evropski trienale male plastike

NOVA SODOBNA EVROPSKA PODOBA

V murskosoboški Galeriji je odprt Evropski trienale male plastike, na katerem se s po dvema ali enim delom predstavlja 31 umetnic in umetnikov iz 8 evropskih držav. Tema trienala je Šala, satira, ironija in globlji pomen. Letošnji najpomembnejši likovni dogodek v Pomurju spremlja bogat katalog, skladatelj Slavko Šukler pa mu je skomponiral skladbo, ki jo je na otvoritvi zaigral harmonikarski trio SLO-A3. Trienale bo odprt do 10. februarja 2008. Prvi mednarodni bienale male plastike so v Murski Soboti pripravili leta 1973. Do leta 1991 je nosil ime »jugoslovanski«, po razpadu države pa se je preusmeril v evropski kulturni prostor in postal

trienalni likovni dogodek. Zanimivo je, da sta v Evropi preživeli samo dve podobni trienalni razstavi, in sicer ob soboški še trienale v Fellbachu pri Stuttgartu v Nemčiji.

Temo Šala, satira, ironija in globlji pomen je izbral odličen poznavalec male plastike dr. Thomas Deecke iz Bremna. Na novinarski konferenci v Murski Soboti je poudaril, da je potrebno pojem male plastike od razstave do razstave na novo definirati zaradi novih materialov in razvoja nasploh. V katalog je napisal, da je bil mali plastiki v zadnjih letih večkrat napovedan konec: »Murska Sobota in Fellbach pa vedno znova dokazujeta, da je prav razglašenim za mrtve naklonjeno dolgo življenje. Iz jugoslovanskega bienala je nastal slovenski trienale z novo sodobno evropsko podobo, ki se sooča s spremenjeno umetniško situacijo poznega ali takoimenovanega postmodernizma. Za murskosoboški trienale je značilno, da evropsko malo plastiko vedno zbere pod skupnim naslovom, čeprav mala plastika izhaja iz izjemno raznolikih scen.«

Obiskovalci trienala bodo imeli ob ogledu zelo raznolikih ekspozitov zelo raznolike občutke, zato kaže iz kataloga povzeti še, da »V vrsti malih skulptur najdemo primere z enako mero igrivega kot tudi zlobnega humorja, pa tudi primere, polne političnih in družbeno kritičnih namigovanj; v obliki tradicionalnih plastik, od spomenika do skulpture fontane, odkrijemo ironične spore s filozofijo, zgodovino književnosti in umetnostno zgodovino«. Kaj je za koga - likovna - umetnost, kaj izziv ali provokacija, vse nakazano v letošnji temi trienala, bo moral presoditi sleherni obiskovalec sam zase. Denimo: par črnih nizkih moških usnjenih čevljev na podstavku, vozno mini motorno kolo ali video posnetek, kako je bila snežna kepa vržena z Antarktike 24. januarja 2005 na Arktiko, kjer je pristala 3. septembra 2005.

Slovenijo na trienalu male plastike zastopata Mirko Bratuša in Boštjan Novak. Tako se je odločil mag. Franc Obal, eden izmed osmih sodelavcev umetniškega direktorja dr. Thomasa Deeckea. V katalogu sta objavljena tudi teksta ministra za kulturo Vaska Simonitija in župana mestne občine Antona Štihca.

Ernest Ružič

Pogovor z direktorjem term v Sárváru Ferencem Rózsa

CERTIFIKAT EVROSPA MED ZA ZDRAVILIŠČE SÁRVÁR

Čestitam vam za visoko priznanje, ki ste ga prejeli pred kratkim kot prvi dobitnik tovrstne nagrade na Madžarskem. Prosim, če nam poveste nekaj besed, kaj to

evropski standardni lestvici. In smo sprevideli, da nismo kaj izgubiti, kvečjemu ne bomo prejeli priznanja.«

• *Kako je potekalo preverjanje?*

priznanje pravzaprav je.

»Certifikat Evrospa Med je nagrada za kvaliteto, ki jo je osnovala Evropska zdraviliška zveza za priznanje kvalitetnega obratovanja zdravilišč, toplic in zdraviliških hotelov. Informacije o pogojih za prejem priznanja smo prvotno dobili od gostov, ki jih je k nam na zdravljenje pošiljala Zavarovalnica »Techniker Krankenkasse«. Predlagali so nam, da bi se poskusili potegovati za omenjeno nagrado, kajti visoko so ocenili bogato paleto naših storitev in njihovo raven.«

• *Mislím, da ste morali zadostiti neštetim kriterijem.*

»Če bi vedeli vnaprej, kaj vse nas čaka, mogoče niti ne bi imeli korajžje, da se prijavimo. Moram pa odkrito priznati, da, kljub temu da nam je bila ideja kar všeč, smo najprej menili, da bo to za nas prevelik zalogaj, kajti komaj smo začeli uvajati mednarodne standarde ISO, torej še nismo pripravljene za nov izziv. Je pa tudi res, da s tem dobimo možnost, s katero se lahko uvrstimo med najboljše tovrstne ustanove v Evropi in natančno izvemo, katero mesto pravzaprav zavzemamo na

»Najprej smo prijavili našo namero za tekmovanje. Evropska zdraviliška zveza je potem odredila avditorsko firmo, ki potem na podlagi aspektov, ki jih določi EZZ, avditira kandidata. Z rezultatom avditiranja seznanili Zvezo, ki odloča o tem, ali dodeli ta naslov ali pa ne.«

• *Katere so bile težave, ki so vas čakale in s katerimi niste računali?*

»Nervozni smo postali takoj, ko smo prejeli kriterije za presojanje obrata in nalogo, da moramo sestaviti referat s podatki o našem delovanju na podlagi vprašanj, ki jih je sestavila avditorska firma STORCH GmbH v Wiesbadnu. Celovrstno smo morali izpolniti izredno. Sreča je bila, da so to bile načrtovane naloge, le časovno smo jih morali preložiti, torej smo morali povečati hitrost.«

• *Kako pa je potekalo avditiranje?*

»Avtor je bil gospod Peter von Storch, direktor avditorske firme, ki je pritegnil k delu gospoda Schlichta, projekt-managerja nemške zavarovalnice Techniker Krankenkasse. Avditiranje je potekalo tri dni, seveda v nemščini. Preverili so več kot 300 področij s 750 vprašanji. Na podlagi naših, s podatki dokumentiranih odgovorov in njihovega preverjanja je nastala avditorska kvalifikacija. Kljub temu da smo dosegli 87-odstotni rezultat, to še ni pomenilo, da bomo dobili certifikat. Gospod Peter von Storch je ta rezultat posredoval Evropski zdraviliški zvezi in na podlagi odloka Zveze smo prejeli certifikat, ki je do sedaj prvi, torej edini na Madžarskem, in šesti najboljši v Evropi. Ta certifikat velja tri leta. Čez leto in pol preverijo, ali smo odpravili vse pomanjkljivosti. Na srečo jih ni dosti!«

• *Ali ste ponosni na ta naslov?*

»Ne bi govoril resnice, če bi trdil, da nisem ponosen na naše dosežke. Ali zame je še bolj važno to, da smo dobili zaupanje vase, ker smo videli, da s skupnim delom lahko vse dosežemo. In to je morda najvažnejše.«

Hvala vam za informacije. Želim vam tudi v bodoče obilo uspehov.

Suzana Guoth

Na Madžarskem strada kakah dvesto tisoč ljudi

Po podatkih FAO (Organizacija za prehrano in kmetijstvo Združenih narodov) strada v Evropi kakih 35 milijonov ljudi, na Madžarskem pa okrog dvesto tisoč. To je povedala na tiskovni konferenci regionalna vodja FAO Maria Kadlecikova ter najavila, da so skupaj z madžarskim Društvom prehrabena banka ob mednarodnem dnevu razdelili več kot tristo tisoč paketov prehrabnih artiklov.

SLOVENSKI DEN V BUDIMPEŠTI

Že par lejt mamu v Budimpešti slovenski den. Tou pomeni, da iz Porabja, iz več vesi pridejo k nam pa šče slovensko mešo

Merklina leko prvin pozdravili v našem društvu. Do zdaj nam je pomago dekan Lojze Kozar iz Odranec v Sloveniji. Meša je

Mešani pevski zbor Avgust Pavel je spejvo pod vodstvom Marije Trifus. Na orglaj ji je sprvajo Ciril Kozar

tō mamu. Tak ka je na te den, leko povejmo, malo Porabje v Budimpešti. Zdaj je tō tak bilau, 6. oktobra, vej smo pa meli za goste pevski zbor z Gorenjoga Senika, z Dolenjoga Senika slovensko samoupravo, žau iz Sakalauvec nejso mogli priditi. Te den bi te dober bijo, če bi leko cejli den vküper bili pa se malo več pogučavali. Samo ka je Porabje daleč, skorok 300 kilometrov. Tou bi tak bilou najbougše, če bi skupine vsigdar tū spale, dapa te pa dosta košta, pejnaz je pa vsigdar menje. Z našim praznikom smo začnili (no, te den bi mogo svetek gratati za nas, Porabske Slovence, ki živemo v Budimpešti) s sveto mešo v slovenskom maternom

bila darovana za pokojne Slovence v Budimpešti in za tiste, ki tū živemo.

Lepau smo vtjüp prišli že zadvečercoma v toj lejpoj cerkvi,

Budimpeštanski Slovenci v cerkvi sv. Ane

Na prijateljskom srečanju v ulici Rumbach

djeziki. Mešo smo meli na srejni Budimpešte, v cerkvi svete Ane. Darovau jo je Ferenc Merkli, župnik z Gorenjoga Senika. Radi smo bili, ka smo gospauda

gostje pa našo lüstvo tō. Pri meši je spejvo MePZ Avgust Pavel z Gorenjoga Senika. Na orgli je igro Ciril Kozar. Gospaud župnik so v pridigi povalili našo dru-

štvo, ka držimo svoj materni jezik, svojo katoliško vero pa držimo stike z rojstnim krajem, gda pridemo v Porabje na različne prireditve. Prej je tak lepou bilau, ka smo prišli na 20. obletnico smrti gospouda Janoša Kühara, zatau tō, ka smo se srečali in bili pri sveti meši prvega prekmurskoga škofa Marjana Turnška. Drugi den pa smo bili pri meši škofa Jožefa Smeja, ka smo z gospaudom meli nepozabno srečanje že pred leti v Maribori. Na meši je lepou spejvo pevski zbor. Tak, gda smo vōprišli iz cerkve, mi je nepoznana vogrska ženska prajla, ka je mogla v cerkev notri titi pa tou mešo poslušati. Po meši smo šli v podružnico Državne slovenske samouprave v Rumbach ulico in tam nadaljevali. Tū smo gledali film pa meli prijateljski večer. Film je bijo Porabje nekoč in danes.

Našomi lüstvi se je vido. Samo ka je prej dosta bola težko bilau pa srmačko. Pokrajina je pa te bila lejpa pa je zdaj tō. Te smo lejpo pa dobro znali slovenski materni jezik gučati, prej nas je srmaštvo vküper držalo. Zdaj je pa vse naopek, šli smo za krüjom, za službo iz rojstnoga kraja in v tom velkom varaši smo se skorok zgibili pa vsakši den malo maternoga jezika pozabimo. Dobro ka je prej društvo, ka tū leko gučimo slovenski. Dobro je, ka se mladi tō začnejo včiti slovenski jezik. Tou smo ugotovili po gledanju filma.

Na prijateljskom večeri smo spejvali, Hugo Čerpnjak je igro pa šče Ciril Kozar tō. Na prireditvi smo leko pozdravili

Romanje v Slovenijo

Slovenska manjšinska samouprava na Dolenjem Seniki se je sptrolejt že odlaučila, ka de letos organizirala romanje v Slovenijo za domanje Slovence. Za pomoč smo prosili gospoda Lojzeta Kozarja, v Porabji tō dobro poznanoga župnika, ki so bili skoz z nami.

22. septembra, v soboto, v pau 7. vōri smo se napoutili. Naš cilj je biu, ka bi čim več lepi cerkva vidli in v nji Boga molili. Gda smo prišli prejk meje, smo molili Angelsko pozdravljanje in smo prosili Boga, naj bou cejli den z nami in se naj srečno vrnemo nazaj. Prva postaja je bila odranska cerkev. Zanimiva je, ka ima 3 tōrme, stari so tri leta. Bili smo pri sveti meši, poslušali smo gospoda Lojzeta lepe reči. Ta cerkev se zove župnijska cerkev Svete Trojice.

Bili smo ešče na pokopališči, smo poglednili grob Lojzeta Kozarja, ki so bili prvi odranski župnik in pisatelj. Vožgali smo jim sveče in molili Boga za nji. Gospod so nas podvorili in smo se napoutili, proti Ptujji smo se pelali. Gospod so nam po pouti večkrat razlagali, kje smo in kaj vidimo. Spejvali smo lejpe svete slovenske pesmi. Druga postaja je bila Podčetrtek. Tū je sploj lejpa cerkev, zove se Marijina cerkev na pesku. Tamkajšnji župnik so nas lepo pozdravili in malo gučali o cerkvi. Na konci smo eno pesem zapeli. Pelali smo se dale pa smo prišli v Olimje. Tou je romarska cerkev. Oltar je eden največjih „zlatih“ oltarjev v Sloveniji in trinadstropen. V cerkvi je ešče 8 baročni oltarjev. Čudovita lepota je v tej cerkvi, tou se napisati ne more, tou se mora videti. Tū so ešče redovniki, in v Olimji je najstarejša lekarna (apoteka) v Evropi. Ešče zdaj se leko dobijo različne zdravila, vrastva. Potem smo ešče tri cerkva poglednili. Vmes smo meli kosilo v eni lejpi restavraciji. Sploj zanimivo je bilo okolje. Srne so se pasle med lidami. Bili smo ešče v Poljčanah, Hajdini in naslednje v Markovcih. Na žalost, čas je nam hitro mino, začelo se že temniti in smo se obrnili proti domi. Po poti smo molili rožni venec in se zahvalili Bogi, ka smo meli tak lejpi den. Gospodu Kozarju najlepša hvala, ka so nam nepozabne spomine spravili. Mariji Kühar, njeni tašči Ani in Ciliki lepa hvala za žmane pogače, samoupravi pa za dobro pijačo. Vüpamo, ka mo v prihodnosti ešče meli takšne možnosti.

Marija Čato

veleposlanika R Slovenije v Budimpešti Ladislava Lipiča in sodelavce iz veleposlaništva. Zavalimo se gospaudi župniki za lejpo sveto mešo, za lejpe reči, pri srci nam je tou sploj dobro spadnilo. Slovenska meša je za nas pomembna, vejpa v Budimpešti nejmamo možnost v slovenskem maternem djeziki meše poslušati, samo te, če

demo v Porabje ali v Slovenijo. Zavalimo se Zvezi Slovencev na Madžarskem in sodelavki Biserki Bajzek, da so za nas v Porabji tou paut vküper spravili in pomagali. Ne pozabimo lejpo spejvanje pevskega zbora Avgust Pavel pa muziko na orgli Cirila Kozara. Vala lejpa vam vsem!

Irena Pavlič

Foto: I. Pavlič, A. Gyeček

OD SLOVENIJE...

Podpisan socialni sporazum 2007-2009

Socialni partnerji - delodajalci, sindikati in vlada - so podpisali socialni sporazum za obdobje od 2007 do 2009. Sporazum ima 19 poglavij, vsako pa vsebuje naloge vsake od strani podpisnic. Pogajanja so trajala leto in pol, najtrši oreh pa je bilo poglavje o plačah. Pogajanja o plačni politiki so bila v ospredju tudi ob slavnostnem podpisu sporazuma, ko sta tako premier Janez Janša kot ministrica za delo Marjeta Cotman poudarjala, da je možen dogovor o plačah za pogajalsko mizo. Predsednik Združenja delodajalcev Slovenije Borut Meh je izrazil pričakovanje, da bodo socialni partnerji »svojo resnost in odgovornost pokazali tudi pri nadaljnjem usklajevanju in dogovarjanju o plačni politiki«. Predsednik Zveze svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS) Dušan Semolič pa je opozoril na višanje cen hrane in nižanje realne vrednosti plač ter poudaril nujnost upoštevanja ne samo inflacije, ampak tudi dela produktivnosti pri dvigu plač.

Nova ministrica za visoko šolstvo

Državni zbor je na mesto ministrice za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo imenoval dosedanja poslanka NSi Mojca Kucler Dolinar ter s tem zaokrožil prenovno vlade. Novoimenovana ministrica je od predhodnika Jureta Zupana že prevzela posle in napovedal, da se namerava najprej seznaniti s sodelavci na ministrstvu, pozneje pa še z ostalimi, ki delujejo na področju šolstva, znanosti in tehnologije.

Kritično do napovedane hrvaške uveljavitve ERC

Napoved hrvaškega premiera Iva Sanaderja, da bo Hrvaška s 1.1.2008 uveljavila zaščitno ekološko-ribolovno cono (ERC) v Jadranu tudi za države članice EU, je izzvala kritične odzive na slovenski strani. Medtem ko so hrvaški politiki Sanaderjeve besede večinoma podprli, je slovenska stran opozorila, da bi enostranska uveljavitev ERC povzročila težave za Hrvaško pri njenem približevanju EU.

Kamene knjige

»PISMO, STERO JE NAM JEZUŠ KRISTUŠ Z ZRAKA DOLI POSLAU.«

Dostakrat sam že čüjo od starcov, ka so parpovejdali od Kamene knjige (knjiga prerokovanja), dapa do tejga mau sam je ešče nej vido. Tak pravijo, ka so prvin skur pri vsakšom rami bile, pomalek so pa vse taminaule. Več lejt sam je isko, pa sam mislo, ka zaman, tak je ne najdem. Dapa čüda se je zgodila, v Ritkarovci pri Ropošovi familiji sam najšo ešče edne. Gda sam je najprvin v roke vzejo, nej sam je mogo doladjeti dočas, ka se je vcejlak nej taprešto. Zanimive (érdekes) so, pa če škeš ali nej, začneš zmišlavati od sebe, od sveta. Ano Ropoš sam spitavo, zato, ka so njene Kamene knjige.

• *Od kec mate vi Kamene knjige?*

»Tau so meni moje mati njali, zato ka so oni tü od svoje matere dobili. Te knjige so že več stau lejt stare, zato pa doste vse je že vkrajpobrano. Prva pa zadnja stran že fali. Mati so mi tak prajli pa prejkдали knjige, naj drugim tö na pausado dam, če bi je stoj šteti sto. Dapa bili so taši tö, šteri so je dojspisali, nej samo prejkprešteli. Zato, ka tak pravijo knjige, če je stoj dojspíše, kelko koli grejov ma, tisto se ma vse odpisti.«

• *Vi ste te knjige taprešteli, te gvüšno znate, zaka se zovejo Kamene knjige?*

»Zato se zovejo tak, ka gnauk svejta je en kamen spadno doj z zraka. Tisti kamen je tak žmeten biu, ka ga človeča mauč zdigniti nej mogla. Püšpeki pa dühovnicke so vküpprišli pa so kauli kamla Boga molili. Nekakoma se je te čülo, naj s svojimi blajženami rokami odpre gor te kamen. Te je ešče več vküpprišlo pa so odprli te kamen, pa te so najšli tau pisanje. Potejm so te dojpisali po vsikšo fele rejči.«

• *Naletja se štejo te knjige?*

»Tau je ranč tak dojnapisano,

kak mi gučimo.«

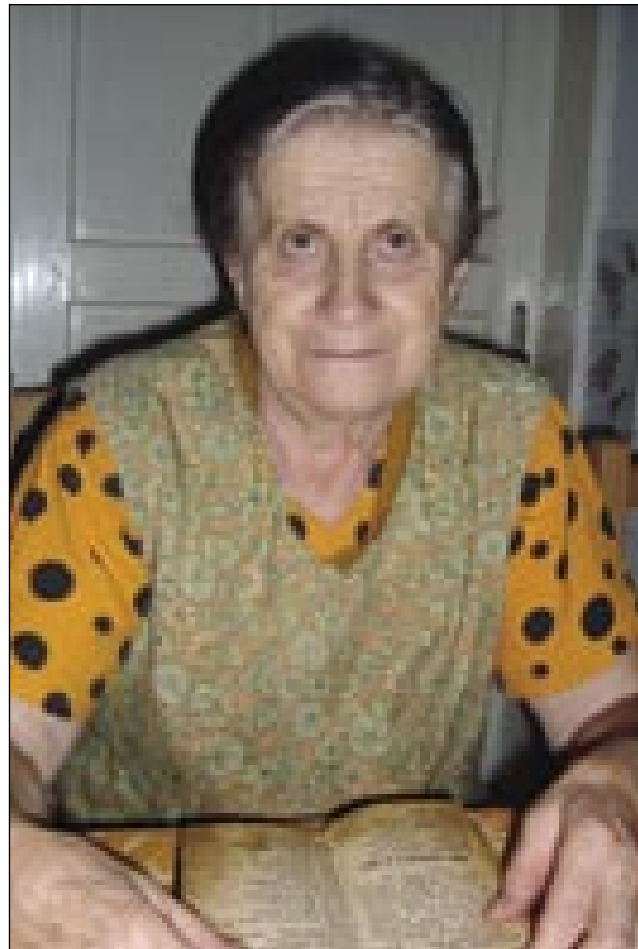
• *Sto je vödau te knjige?*

»Tau ne vejmo, ka prva stran falij. Nej čüda, vejpa leko, ka so že več kak trijstau lejt stare.«

• *Ka pišejo Kamene knjige?*

»Sploj sigurno vse pišejo. Če

kaštig pride. Pridejo taše stvari, ka vas žive raztrgajo. Če se ešče potejn tö ne pobaukše, te de žardjavo kamenja letelo z zraka, pa de vse v ognji. Te de že lüstvo vörvati stelo, dapa te de že kesno. Zato, ka Baug

bi s tauga rimski papež že dosta vse nej odpüstili, te tak mislim, mi bi se nej mogli zveličati, zato ka strašno, ka dojspisano djeste. Zato so te knjige doj k nam prišle, naj lüstvo ne baude nevörno, liki vörno.«

• *Ka ste se najbola čüdivali, gda ste te knjige taprešteli?*

»Dja sam se tau najbola čüdivala, ka tau taši velki grej, če človek na drugoga kaj lagvo povej, ali ga šinfa. Tau je name malo postrašilo. Pišejo ešče knjige od taši cajtov, ka lidje že več v Boga nedo vörvali, pa k svetoy meši več nedo ojdli. Te prej pride vnaugo dauba, ka vse vaše pauve odpisti. Tau je pa že tak tü. Če se lüstvo itak ne pobaukša, te strašno dosta

svojo sveto lico te že vkrajobr- ne, pa nede poslüşo našo djajckanja, pa kričanje. »Bodete kričali, stante vi mrtvi gor, naj si mi živi počinem, zato ka te moke trpeti že ne moremo,« piše. Tau ma je tö sploj saselo. Moram rejsan prajti, ka je lüstvo nevörno, pa tiste kaštige, ka so dojspisane že doste vse so tü. Moji stariške so vsigdar tak gučali, ka svejt prvin ne mine, samo te, gda tri svetovne bojne baudejo. Gda tretja svetovna bojna baude, tista de samo tri dni trpela, pa tri dni vse lüstvo premine. Eden človek de tri dni üšo, pa drugoga človeka ne najde. Če se najdet- ta, te ta tak radiva, ka se vse vküppokišüvata, pa ranč več nikam neta üšla. Tü pa tam

ostane samo človek. Te de lüstvo nazaj k Baugi šlau, dapa te že svejt dugo neda stau.«

• *Vi vörvate v tejm, ka te knjige pišejo?*

»Pa vejš, ka vörvam. Z menov se je že taša menša čüda tö zgaudila. Tak sam betežna bila gnauk, ka sam nika sapo nej daubila. Te sam nika v špitala odla na operiranje, gde sam sploj dosta trpala. Domau sam prišla pa za dva mejseca sam že pa tak bila, nej sam daubila sapo. Te sam se odlaučila, ka na operiranje več nemo üšla, zato ka me je strašno bolelo. Prejk sam üšla na cintor pa pri velkom križi sam dolapokleknila, pa roke vküpdjala, pa etak prajla: »Baug moj, baug moj, ti vse leko včiniš, ka škeš, meni vzemi kraj te beteg.« Pa če vördješ ali nej, ozdravila sam. Ranč pri barbejri sam bila pa sam notra na dvera stejala titi, gda mi je tak léko gratalo. Zato sam notra üšla, pa ma je barbejr pogledno. Gda je zgotauvo, je meni pravo: »Leko dete domau, zato ka vi nišo bajo nejmate.« Z menov se je tau zgaudilo. Od tistoga mau sir pravim, če stoj kakšno nevolu ma, naj Boga prosi, pa de ma on pomagao.«

• *Na konci sveta de Baug lüstvo saudo, od tauga nika ne pišejo knjige?*

»Tau edno nedelo baude. Dapa gda, tau ne vejmo. Jezuš je tak pravo, tau njajte, tau nej vašo delo. Tau nebeski oča vej, kak bau. Steri so na dobroj pauti, tisti na pravo stran stanejo, ka so pa na lagvoj, tisti pa na levo stran. Tistim tak povej Baug: »Idte od mene prekleti grejšnicke«. Šteri so pa po- božni, tiste de pa zvau k sebi. »Pojte z menoj, vam je pripravljano kralestvo nebesko.« Za volo tauga bi dobro bilau, če bi se te knjige dosta štele, pa bi se lüstvo pobaukšalo.«

Karel Holec

DÖDÖLI, KAK SO JI KÜJALE NAŠE BABICE

Ja, s tejm namenom je pripravilo že štrto leto tekmovanje v küjanji dödölov Kulturno turistično društvo v Puconci, stero je gli letos svetilo deseto oblejtnico svojga dela. Društvo že tradicionalno pripravlja geseni svoje prireditve, stero so povezane s pripravlanjom gesti. Letos je 30. septembra melo 9. kulinarično razstavo, na stero so verti pa vertinje pripravili vsefale gesti, mrzlo, toplo, peciva, pogače, krü, kvašeno

ka küjejo oženjene žganike. Depa razlika je samo v rejči, njivi žganiki so naši dödöli.«

• *Katica, vi küjate doma dödöle?*

»Ja, ge večkrat küjam dödöle, ka pri nas doma tau radi gejo. Samo moram po pravici povedati, ka ji sküjam ge, samo ji pa ne morem zmejšati. Mejša ji pa po navadi eden od moški pa zdaj v zadnjom časi največkrat od hčerke dečko, ker on ji pa tüdi ejkstra rad gej.«

pa se té fajm lepau na pomali na skaurdjo spečejo. Tau pa té pravimo, ka praženi dödöli.«

• *Kak gleda vö ta dödöljada? Za nas je bila fejs karazna, živahna prireditiv.*

»Za dödöljado smo pozvali lidi küjat dödöle tak, ka smo se mi organizatorji vzeli za tau, ka damo kurišče, gde ogenj gori, drva, kotle pa vodau. Vse vcuj valaun, s steroga se küje, si vsakši sam mora prinesti. Krumče, melo, sau, maščobo,

stere dödöle si küpijo bone pri nas. Za küjanjom je biu kulturni program, potistim je pa vöoznanila komisija, sto so si zaslužili zlato tjauko na kulinarični razstavi pa čini dödöli so bili najbaugši. Cejlidnevni program je pa vodo Milan Zrinski, etak so vsi tekmovalci leko nastupili pred mikrofon tü.«

• *Med dvajsti par küjarov je komisija, žirija ocenila samo prva tri mesta. Ka vse so gledali, cenili, prva kak so se odlaučili, čini dödöli so najbaugši?*

»Tekmovalci so si mogli odabrati šifro, tau je leko rejč, leko je numera pa pod tejm imenom so dali dola svoje küjane dödöle. Komisija je gledala na gostoto, kak je trdi dödöl, kak je gausti, kašna je polivka, če je zadosta osoleno ali menje, način priprave, ka bi se nej prežgau žir ali lük. Ne dopisti pa novitet, eni so probali s klobasi, drügi z grbanji naprajti polivko, tau so nej cenili za dobro. Komisija drži tak, naj se dödöli küjajo tak, kak so ji küjale naše babice, brez vsej okraskov.«

Klara Fodor

lük, vrnjo mlejko, ali cverke pa vse drügo potrebno škir, posaudo za küjat. Nej so gnaki nej krumči, ka so nisterni bola meki, ena mela je tü leko bola vlažna, tak ka je najbaugše, ka si vsakši svoje prinesé. Tekmovalci (versenyzők) so za küjanje dobili paudrugo vöro, vsakši par se sam

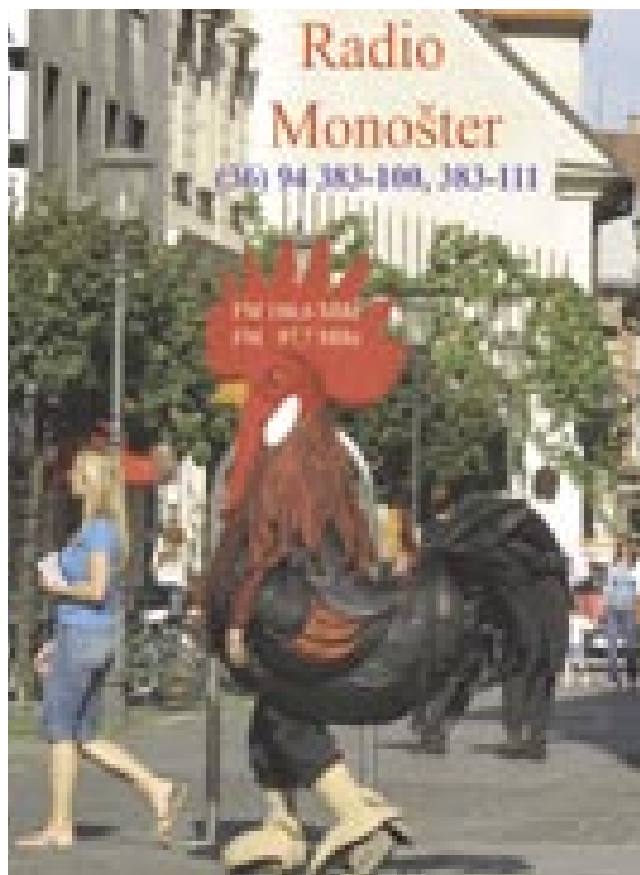
mogo znajti. Letos je zavolé lüdi prišlo na gledanje tü, oni so vsakšoga leko spitavali od küjanja pa si vöodebrali, za

testau, okajene klobase, šunko, sir... Nej čüda, če so človeki na ogled vküp priletele sline v lampaj. Drügi program toga dneva je pa bila dödöljada. Zakoj je daubo té küjarski program tau ménje, leko zvejmo od predsednice društva *Katice Štefanić*, stera nam je drügo kaj tü pripovedjala.

»Dödöljada je pa ta prireditiv, na keroy se samo dödöle küjejo. Letos smo zelo srečni, ka smo meli dvajsti par küjarov, dödöli so se küjali v dvajsti kotlaj. Posebej smo veseli, ka smo se s pomočtjavu Slovenske zveze v Monoštri povezali z vami porabskimi ženskami, stero ste se tü opogumile (batrivnost dobile) pa oprvin prišle k nam v Puconce pred publiko pa komisijo lüpat krumče pa mešat dödöle. Gli tak smo zelo srečni, ka so se našomi povabili odzvali tüdi z ove strani Müre, iz turističnoga društva Veržej. Oni pa ne pravijo, ka küjejo dödöle, liki

• *Vi v Prekmurji malo ovak küjate dödöle pa ji v ovašni formi gejte tü, kak sam tau zdaj oprvim leko vidla. Kak pa?*

»Mi ji küjamo tak: krumče olüpamo, ji bola nadrauvna narežemo, tak kak za piré. Té pa, gda se krumči na pau sküjajo, gor siplamo melo pa té se tau vküper povré. Gda se tau malo vküper sküje, té vküper zmejšamo, vmejs pa ške osolimo. Mi té dödöle že pripravlamo za postrečiti, s tejm ka ji zabejlmo. Zabejlmo pa ji tak, ka ocvremo lük ali v olji ali v domačoj masti (žirej) pa gor denemo smetano (vrnjo mlejko) pa tau malo posolimo, malo smetana povré. In té tau siplemo že gor na té friške dödöle. Mi tak gejmo. Té pa dödöli ške malo naj bi ostali za večerdjo ali na drügi den za zajtrik. Eni radi majo cuj k kavi, samo té se pa dödöli sprajžijo. Tau je pa té, ka se malo dene maščoba

... DO MADŽARSKE

Predsednik državnega zbora RS pri Katalin Szili

3. oktobra je predsednik državnega zbora RS France Cukjati obiskal Budimpešto. S predsednico madžarskega parlamenta Katalin Szili sta pozornost namenila več temam. Govorila sta o načrtovanem regionalnem srečanju predsednikov parlamentov, o skupni seji slovenske in madžarske vlade, spregovorila pa sta tudi o manjšinski problematiki. Cukjati je opozoril na nezadostno financiranje slovenske narodne manjšine v Porabju. Szilijeva je pojasnila, da si na parlamentarni ravni prizadeva dvigniti razumevanje manjšinske problematike na višjo raven in to ji dokaj uspeva. Obljubila je, da bo posebej izpostavila konkretno financiranje slovenske manjšine ob sprejemanju proračuna. Spregovorila sta še o sedežu za slovensko manjšino v madžarskem parlamentu, ki ga Slovenci na Madžarskem še nimajo. Predsednica madžarskega parlamenta je povedala, da ustanavlja posebno delovno telo, ki bo preučilo možnost parlamentarnega zastopanja manjšin.

Evropsko sodišče ni ukinilo lokalnega davka za obratovanje

Več obrtnikov, firm in podjetij že nekaj časa ni plačevalo lokalnega davka za obratovanje (helyi iparüzési adó), kajti pritožili so se pri Evropskem sodišču, češ da je ta davek pravzaprav skriti prometni davek. Lokalni davek za obratovanje plačujejo firme lokalnim samoupravam (občinam) in znaša 2 odstotka letnega dohodka. V državnem merilu pomeni ta davek letno 400 tisoč milijard prihodka in je eden najpomembnejših virov občinskih proračunov.

Evropsko sodišče se je, podobno kot lani pri podobnem italijanskem davku IRAP, odločilo, da ta lokalni davek ni prometni davek oz. podoben prometnemu davku, kajti ne prenaša se na potrošnike. Omenjena nepokorna podjetja bodo – med njimi so tudi OTP Banka, Tesco, Vodafone – ob tem, da bodo morala naknadno plačati omenjeni davek, morala plačati tudi precejšnje kazni.

OBNOVLENI ELEKTRIČNI VOD V ANDOVCI

V Andovci so električni vod 1961. leta vžozidali, od tistoga mau ma ves elektriko. Več kak štirideset lejt je po tistij drautaj dobivala vsakša kuča elektriko. Na gnesden je tisto tehnologijo, ka so te nūcali, že vsikšo leto obnavlati, popravliti trbelo. Zdaj se je firma e-on tak odlaučila, ka cejle aluminijske draute vōmenijo na bakrene (rēz) kable. Od tauga sam spıtavo njigvoga delavca

Ferija Mižera z Gorejnjoga Senika. Tak mislim, njega nikomi nej trbej notrapokazati, zato ka njega vsakši dobro pozna. Če je kakšna problema z

elektrikov, lidgé telefon gorvzemajo pa že zovejo »Mižera«.

• *Feri, ka se dogaja zdaj pri nas v Andovci z elektrikov?*

»V eti krajini je dosta problemov bilau z elektrikov, zato je zdaj firma e-on začnila tau veliko delo. Kak v Števanovci tak v Andovci dojmjenijo stare draute, pa vsepovsedik bau kabel. Tem kablom se več neda štelo, če de vōter pijo ali drejvge notzaraste, s tejm nede več problemov. Pa tak mislim, ka tej kabli lepše vōgledajo, kak so drauti bili. Prvin je pet, šest drautov bilau na sojej, zdaj samo eden kusti bakreni, v plastiki nutpoviti. Velko delo baude ešče tisto, gda se Verica pa Gornji Senik vkūppoveža z vodom za 20 KW-ov. Tau delo se je letos začnilo pa če de istino, te se dokonča tō. Zdaj de nam že samo paut falila med dvōma vasicama, dapa tista fejst. Tū bi se rad zahvalo vaščanom za potrplivost pa za pomauč. Tak mislim, ka malo taši vesi je, gde bi lūstvo vse tak sporazmelo kak tū.«

• *Kelko dni delate že?*

»Tau je tretji den, pa če de vse dobro šlau, zranja se dokonča. Leko povejm, ka v tauj krajini so Andovci prvi, šteri so te nauvi električni vod dobili.«

• *Kelko pejnaz košta tau delo?*

»Tau cejlo delo 19 milijonov forintov košta. Tau se v ednoj tašoj malo vesi e-ona nikak ne splača, dapa dobro elektriko mora dobiti vsikša iža.«

• *Kak tau, ka se je ranč v Andovci začnilo tau obnavlanje?*

»Tau se je pred štirimi leti začnilo, gda je od tauga guč bijo. Zato, ka so Andovčani 1961. leta dobili elektriko, pa od tistoga mau nišo vzdrževanja, modernizacije nej bilau. Zdaj te tak mislim, ka trideset, štirideset lejt pa mir baude.«

• *Ka je te, če na te kabel kakšna drejva gorzleti?*

»Tau je tak napravleno, ka se tau ne vtrgne. Kabel je močnejši kak tisti, steri so do tejsa mau bili. Če pa spoj kusta drejva gorspadne, te pa pri sojej pisti, pa kabel

doj na zemlau spadne, dapa ne vtrgne se. Pa tau je ešče v taum kabli dobro, ka če je na zemlej, nej se trbej bojati, ka bi koga strausilo, zato ka je s plastikov povit.«

• *Te kabel, zvūn tauga, ka je močnejši, pa se ne vtrgne, zaka de baukši nam vaščanom?*

»Če se eden nauvi ram zida, tak leko elektriko notpotegnemo, ka vaščani ranč

• *Gda so te kusti kabel vōpotegnili, potistim ste ešče vsakšo kučo gora mogli zvezati. Kak ste tau tak brž leko naprajli?*

»Tau je edna nauva tehnologija, ka na Vogrskom ešče samo tri, štiri lejta delajo. Zdaj več plastiko nika nej trbej dolarezati, drugi kabel se vcujzošrajfa pa že gotovo.«

vpamet ne vzemejo. Te čas, ka delamo, ranč nam nej trbej elektriko vōzakapčiti. Drugo, ka de ešče baukše, je tau, ka de elektrika močnejša. Za volo bakra pa za volo tauga, ka je kabel bola kusti, tisti do tū bola krepšo elektriko meli, šteri so na konci vesi, daleč kraj od trafoja.«

K. Holec

Pismo iz Sobote

Lūblene moje, dragi moji, gvūšno je, ka bole ne more biti gvūšno, ka čas teče, ka se obrača, ka časa ne moremo dole staviti. Tak tou je, pa ovak ranč ne more biti! Depa edni si ovak brodijo. Prej, ka ga leko dola stavijo. Nej prej za vsigdar, depa za eden čas leko čas dola stavijo. In tej edni od toga, ka se čas leko za eden cajt dola stavi, dobre pejneze slūžijo. Kak bi pa nej, vej je pa tou velka čūda! Pa takša čūda dun dosta pejnez mora koštati. Vejn, si broдите, od koga vam gučim? Vej pa od tisti, ka kozmetiko pa takše delajo, ka prej dugo mladi ostanemo. Če nekak dugo mladi oстане, tou znamenūje samo tou, ka njemi lejta nikam ne idejo, ka se je čas zanga dola stavo. In da, pred lejtami, so bole ženske škele, naj se njim čas doj stavi. Zdaj, gnesden, pa je vse več moškov, ka ranč tak škejo, naj se njim njivi čas tō dola stavi.

Če škete, ka do toga pridete, morate meti malo več, kak več pejnez pa dosta časa, ka ga leko doj stavite. Kelko krem pa losionov, prajov pa vse takšoga, ka človek na sebe deje trbej kūpiti, tou ne vejm. Depa vejm, ka trbej za tou meti eden reden omar. Pa zdaj se trbej pou dneva s tejm mazati, masirati pa nut v koužo tirati. Po tejm trbej pou dneva biti v fitnessi, ka tejljo mlado oстане pa po fitnessi eške na vtegavanji kouže na licaj, rokaj pa nogaj. Depa ne smej človeki sfaliti čas, ka bi nej išo k plastičnomi kirurgi (plasztikai sebesz). Té njemi lampe na nouvo vōvtagne, njemi kouli oči doj zbrīše lejta pa njemi menjšo črvou pa pojnas naredi. Ali tou je eške itak nej vse! Nouč oстане za tou, če ti vodne časa sfali za tou, ka bi doj stavo čas. Tak leko vnoči vse tou obrediš, ka si nej prejk dneva. Si skūjaš dijetno gesti iz nikšne posenjene morske trave pa vōzašvicaš v domanji sauni.

Tou sam vam zdaj doj dau, kak se čas stavla precī nakratki. Če bi vam škeu tou na dugo pa na šūrko tanapisati, bi nej emo zadosta časa. Tak kak moja

DOLA STAVLENI ČAS

tašča Regina, trno čedna ženska. Una nikšne kozmetike ne nūca, tou njoj nej trbej. Pa njoj ranč tak nej trbej plastične kirurgije. Una čas doj stavla kak kakša čaralica. Pa vejte kak? Nej za sebe, kak tou drugi pa druge delajo. Una čas doj stavla za druge kouli sebe. Tou niške ne vej, kak samo una, moja tašča Regina, trno čedna ženska. Una je gé majster za tou, ka se nika nikam ne gene. Gda začne una nakladati - tak se pri nas pravi, gda začne modrūvati - se vōra vcejlak dola stavi. Neške pa neške skončati, čas pa se ne gene nikam. Kak če bi nazaj šou. Kak bi se Zemla stavila za vsigdar. Tak, ka zovem vse tiste, ka škejo vsigdar mladi ostaniti, ka škejo, naj se čas doj stavi, pridite k nam. Skur nika vas nede koštalo. Prineste kakši kafej ali kekse pa tou je vse. Te se pa samo z njou doj sedete in una de začnila. Leko, ka venej že kmica grata, ka sprtolejt že v zimo odide, depa vam de se vidlo, ka se je čas vcejlak stavo. Geste pa ena baja. Že so ništerni tou probali pa so nej dugo mogli strpeti. Raj so stoupili nut v čas, naj z njim dejo tadale, kak pa bi tou tadale sprobavali. Meni pa ne oстане nika drugoga, kak ka tak živem, kak živem. Zatoga volo pa čidale bole mladi vōvidim. Pomalek že brodim, ka mo šou v šoulo. Pa nej v prvi klas, liki od ousmoga nazaj v prvoga. Že so me zvale tiste lejpe iz Hollywooda, ka škejo vsigdar takšne ostanoti, če leko malo k nam pridejo. Ge sam pravo, ka leko, depa žena tou ne dopisti. Sto bi vedo, zakoj?

Miki

www.porabje.hu

OTROŠKI

VIKTOR+VIKTORIJA BRAT PA SESTRA

Dvojčka Viktor pa Viktorija sta se zgučala, ka ta probala začniti broditu vsikši s svojo glavou. Gvüšno, ka je tou v začetki nej bilou léko. Kak bi pa, če pa sta dvojčka, ka nej? Depa prajla sta, ka sta prišla v tista lejta. Stera lejta so tou? Tista, ka mladi človek začne gledati na svejt s svojimi očami. Mama pa ata sta se čüdivala.

- *Kak zdaj? Nešketa več po staroj šegi vse na polonje,* - je pitala mama Vika pa obračala oči.

- *Kak zdaj? Nešketa več po staroj šegi vse dvouje,* - je pito ata Viki pa obračo oči.

- *Leko sta betežniva,* - se je čüdivala baba Pika pa si brisala kuste oukule.

Maliva pa sta se samo naraj smedjala pa si brodila svoje. Kak bi si pa nej, vej pa niške ne more videti v glavou drugoga človeka, od koga si un brodi. Njiva pa sta vse bole vedla, ka sta več nej tak maliva, kak sta bila eške včera. Zato sta pri večerdji ške-la vsikši svojo gesti.

- *Ge mo palačinke z legvarom,* - si je želela Viktorija.

- *Ge mo palačinke s čokolado,* - si je želo Viktor.

Kak so se eške čüdivali v šouli. Če sta se eške včera navčila vsikši polonje, je bilo gnes vse ovak. Viktor je vedo vse, ka se je trbelo navčiti. Pa je Viktorija tó vedla vse, ka se je trbelo navčiti. Kak se je eške čüdivala bautoškinja Berta. Nagnouk je bilou vse ovak. Viktor si je küpo kisele cukre, Viktorija pa karamele. Berta je skur na rit spadnila! Pa kak

so gledali sousedge. Viktorija se je pelala po pouti z biciklinom, Viktor pa je bejšo vred nje. Viktor se je naganjo po travniki, Viktorija pa je mirno štejla knigo v senci djablane.

Ja, dvojčka sta gratala vcejlak ovakša. Pa je lidam kouli njiva že brž žau bilou, ka se je takšo zgodilo. Kak bi njim pa nej bilou? Vej pa de zdaj dosta menje smejšnoga pa takšnoga, ka ji je spravlalo v dobro volou. Vse je gratalo načišno, ovakšno.

- *Ja, ja, naši mlajši rastejo,* - je prajla sousesta Minka.

- *Kak bi pa nej, vej so pa zdravi,* - je prajla mama Vika.

- *Vej pa ja,* - sta oslejdnič v svojom žitki prajla v eden glas dvojčka Viktor pa Viktorija, po tistom pa gučala vsikši po svojom.

Zato njiva mi tó njajmo, naj v meri rasteta tada-le.

MLAŠEČI

Miki Roš

KAKO JE CIGAN PRODAJAL ZAJCA

KOTIČEK

Nekoč je cigan imel zajca pa ga je nesel prodajat v mesto. Prinesel ga je k fiškališu. Pravi mu, če nemara ne bi kupil zajca.

»Kaj bi ne!« de fiškališ. Ciganu plača zajca pa mu pravi:

»Odnese ga tale v kuhinjo kuharici.«

Cigan pa zajca ni odnesel v kuhinjo h kuharici, odšel je naprej k drugemu fiškališu. Tudi tega vpraša, če nemara ne bi kupil zajca.

»Kaj bi ne!« mu pravi drugi fiškališ. Ta mu ga tudi plača

domo na obed. Skupaj so šli domov.

Eden pravi:

»Jaz bom danes imel dober obed, saj sem od cigana kupil zajca.«

Drugi reče:

»Tudi jaz bom imel dober obed, saj sem tudi jaz od cigana kupil zajca.«

Tretji pravi:

»Tudi jaz sem kupil zajca, imel ga bom za obed.«

Tako bodo vsi trije imeli dober obed.

Potem prvi fiškališ čaka in

da mu kuharica prinese zajca, a tudi zaman. Ta tudi vpraša:

»Kje pa je zajče meso, saj sem zazranka od cigana kupil zajca?«

»Nihče ni prinesel zajca v kuhinjo,« pravi kuharica.

No, tretji fiškališ ga je dobil pa ga je jedel.

Prva dva fiškališa sta bila čemerna, ker ju je cigan tako znoril pa sta go tožila. Cigan pa je šel k tretjemu fiškališu, kateremu je prodal zajca, naj mu svetuje, kaj naj stori, ker je trikrat prodal zajca pa ga sedaj fiškališa tožita.

Fiškališ ga vpraša:

»Kaj mi daš, če ti svetujem?«

»Imam lepa bukova drva, pol klaftra, pa ti jih dam,« pravi cigan.

»Dobro, cigan, ko te bo sodnik vprašal, zakaj si trikrat prodal zajca, reči samo: Krk! Nič drugega ne smeš gončati.«

Napočil je dan, ko je cigan moral iti na sodišče. Sodnik ga vpraša, zakaj je trikrat prodal zajca. Cigan pa reče samo: »Krk!«

Nakar fiškališ reče sodniku:

»Vidite, sodnik, če bi cigan bil pameten, ne bi trikrat prodal zajca. Cigan nima pameti.« Tako cigana niso mogli obsoditi, pač pa so ga razglasili za norega.

Cigan pride iz poslopja sodišča, fiškališ pohiti za njim pa ga vpraša: »No, cigan, kdaj mi pripelješ drva?«

Cigan pa reče na to: »Krk!«

»No, cigan, ne delaj se norega! Jaz sem ti tako svetoval, zdaj pa tudi meni tako delaš?«

»Krk!« pravi cigan.

Tako tudi fiškališ ni kaj vedel početi s ciganom, zaman mu je svetoval, zdaj je znoril tudi njega.

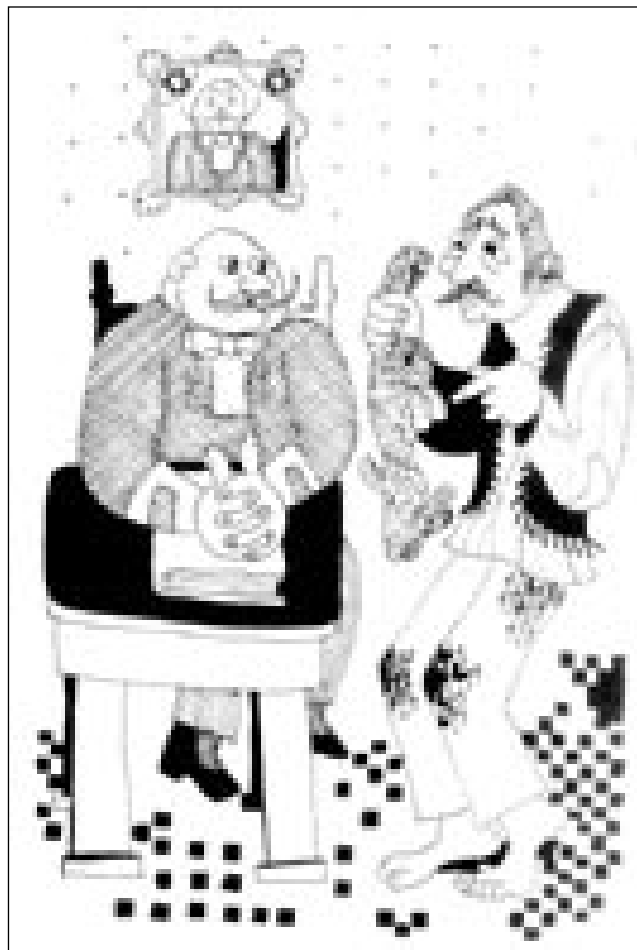
(Karel Krajcar:

Slovenske

pravljice iz

Porabja)

KAUT

pa pravi:

»Odnese ga v kuhinjo h kuharici!«

Cigan spet ni idnesel zajca v kuhinjo, da bi ga dal kuharici, ampak je odšel naprej z njim k tretjemu fiškališu. Ta mu ga tudi kupi, a ko mu ga plača, mu ga odvzeme. Tako cigan ni več mogel nesti zajca naprej.

Fiškališi so šli delat, potem pa v krčmo, kjer so pili in si pripovedovali to in ono. Napočil je poldne pa so se odpravili

čaka, da mu kuharica prinese zajca, a zaman.

»Kje je pa potem zajec?« de naposled.

»Kakšen zajec?« vpraša kuharica.

»Saj sem pa danes kupil od cigana zajca pa sem mu rekel, naj ga odnese v kuhinjo.«

»Aaa, danes ešče nihče ni prinesel zajca v kuhinjo!« pravi kuharica.

»Ej, tale fakin me je pa znoril!« de fiškališ.

Drugi fiškališ ranč tako čaka,

